

Endast om natten, och endast i denna färgkant, byter det gula färg. Jag ligger vaken om natten. Och jag ser på färgen vad för dag som väntar mig.

Är resten vit synes allt vara bra. Vitt är lögnen. I det vita ljuset döljs allt sjuget, allt förvridet, allt ont. Endast skuggorna frektar jag på de vita dagarna.

Är resten grön kommer de mörka tankarna. Grönt är allt jag frektar, alla misstanke, all svartsjuka. En grön dag kan jag inte låtsas, men jag ser heller inte klart.

Den röda resten längtar jag efter. Rött är sanningen. I det röda ljuset ser jag allt såsom det verkligen är. Det är befriande, frektanvärt, men befriande.

